

คำนำ

การจัดทำรายงานนวัตกรรม การพัฒนานวัตกรรม การเคลื่อนที่พื้นฐาน และการเสริมสร้างสมรรถภาพด้วยบันไดลิง โดยใช้กระบวนการพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมทักษะกาเคลื่อนที่พื้นฐาน และการเสริมสร้างสมรรถภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) จัดทำขึ้นเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรายวิชาพลศึกษาให้สูงขึ้น ครูผู้สอนต้องคิดค้นวิธีการหรือสื่อการสอนใหม่ๆมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่ง นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการเคลื่อนที่พื้นฐาน และการเสริมสร้างสมรรถภาพ และการเสริมสร้างสมรรถภาพด้วยบันไดลิง โดยใช้กระบวนการพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมทักษะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) จะเป็นประโยชน์แก่ ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้า และนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนได้

นายสุนทร พรหมลาย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. ชื่อนวัตกรรม	๑
๒. ผู้จัดทำ	๑
๓. ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม	๑
๔. ที่มาและความสำคัญ	๑
๕. วัตถุประสงค์	๑
๖. กลุ่มเป้าหมาย	๒
๗. เครื่องมือที่ใช้	๒
๘. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม	๒
๙. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๒
๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้	๕
๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย (ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ เจตคติ สมรรถนะ)	๕
๑๒. บทเรียนที่ได้รับ	๕
๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ	๕
๑๔. ภาพกิจกรรม	๖
ภาคผนวก	

รายงานนวัตกรรม

โรงเรียนบ้านหนองไหล (पुरเพิ่มวัฒนราษฎร์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๑. ชื่อนวัตกรรม การเคลื่อนที่พื้นฐานและการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายด้วยบันไดลิง

๒. ผู้จัดทำ นายสุนทร พรหมลาย

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองไหล(पुरเพิ่มวัฒนราษฎร์)

๓. ระยะเวลาในการดำเนินการ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ - ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๔. หลักการ/ที่มาความสำคัญ

การเคลื่อนที่พื้นฐานและการเสริมสร้างร่างกายและด้วยบันไดลิง หมายถึง การเคลื่อนที่พื้นฐานทั้งการแบบอยู่กับที่ และการเคลื่อนที่ไปด้านซ้ายด้านขวา และด้านหน้าด้านหลัง มีผลต่อการ พัฒนากล้ามเนื้อหลักที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของร่างกายตั้งแต่ร่างกายส่วนบนถึงส่วนล่าง จำนวน ๑๐ ท่า ซึ่งมีวิธีการใช้ในแต่ละท่าจะมีการใช้ เท้า ขา ต้นขา หัวเข่า ลำตัว และทุกส่วนของร่างกาย โดย บันไดลิง ทำมาท่อนีวีซี และเชือกไนลอน นำมาตัดเป็นท่อนยาว 40 ซม. เจาะรูตรงปลายท่อนทั้ง สองด้าน และร้อยด้วยเชือกไนลอน และร้อยต่างระดับทำจากท่อนนีวีซี เพื่อใช้ในการฝึกเคลื่อนที่พื้นฐานและการเสริมสร้างร่างกาย ได้มีการทดลองบันไดลิงและร้อยต่างระดับ เพื่อฝึกเคลื่อนที่พื้นฐานและการเสริมสร้างร่างกาย กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 63 คน ซึ่งผลทดลองพบว่าพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมในด้านคุณสมบัติของบันไดลิง ความเหมาะสมและความปลอดภัยในการใช้งานอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ๓.๖ และด้านโปรแกรมการออก ก ลังกายด้วยบันไดลิง อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ๓ นวัตกรรมนี้ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมที่สามารถใช้ ประโยชน์ได้โดยตรงกับนักเรียน

๕. วัตถุประสงค์

การเคลื่อนที่พื้นฐานและการเสริมสร้างร่างกายด้วยบันไดลิง ช่วยในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อ ระบบประสาทกล้ามเนื้อ รวมถึงการเพิ่มความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนไหว ของร่างกาย

๖. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

๗. เครื่องมือที่ใช้

- นวัตกรรมบันไดลิง
- แบบบันทึกการทดสอบ

๘. ขบวนการพัฒนานวัตกรรม

๑. วิเคราะห์โครงสร้างของสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

๒. จัดทำกิจกรรมสื่อการสอนทักษะพื้นฐานการเคลื่อนที่ และการเสริมเสริมสมรรถภาพด้วยบันไดลิง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

๓. จัดกิจกรรมพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเคลื่อนที่พื้นฐาน และการเสริมสร้างสมรรถภาพในช่วงโมงเรียน โดยใช้กระบวนการพหุปัญญา และประเมินผลการเรียนรู้

๔. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน

๕. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมประกอบการสอน

๖. วัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

๗. สรุปผลการดำเนินการ

๘. หลักการแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

ทฤษฎีพหุปัญญาคิดค้นขึ้นโดย Dr. Howard Gardner ในปี ค.ศ. 1983 เพื่อชี้ชัดถึงมโนทัศน์ของความฉลาด และแจกแจงวิธีวัดความฉลาด ซึ่งมีหลากหลาย (ภาษาไทยเรียกพหุปัญญา) ว่าเป็นวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง

ทฤษฎีของเขาระบุไว้แย้งว่าความฉลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่เคยระบุความหมายไว้แต่เดิมซึ่งเรียก “ไอคิว” (IQ) นั้น ไม่เพียงพอที่จะชี้นำไปสู่การแสดงความสามารถของมนุษย์ที่มีมากมายหลากหลาย ในความคิดของเด็กที่ฝึกคูณเลข (คณิตศาสตร์) ได้อย่างคล่องแคล่วไม่จำเป็นว่าจะฉลาดกว่าคนที่คิดเลขไม่ค่อยได้

เด็กคนที่สองอาจมีปัญหาชนิดอื่นที่แกร่งกว่าก็ได้ ดังนั้นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดอาจเกิดจากวัตถุประสงค์ที่ให้ผ่านวิธีการที่ต่างกัน เขาอาจจะทำได้ดีในเรื่องที่ไม่ใช่คณิตศาสตร์หรืออาจจะกำลังดูผ่าน กระบวนการเรียนรู้การคูณที่ระดับพื้นฐานที่ลึกซึ้งกว่าซึ่งซ่อนศักยภาพ ที่เหนือชั้นกว่าปัญญาทางคณิตศาสตร์ไว้สูงกว่าคนที่แค่จำหลักคิดได้เท่านั้น

ประเภทของพหุปัญญาตามการจำแนกของ Gardner

1. ด้านภาษา (Linguistic Intelligence)

ขอบเขต ของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับเรื่องคำ ทั้งพูดและเขียน ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะแสดงความสามารถในเรื่อง คำและภาษา พวกเขา มักจะเก่งการอ่าน การเขียนการเล่าเรื่อง และจดจำคำพร้อมกันวัน เดือน ปี ได้ดี พวกเขา มีแนวโน้มเรียนได้ดีที่สุดผ่านการอ่าน การจดบันทึก ฟังการสอน และผ่านการอภิปรายถกเถียง และมักมี ทักษะการอธิบาย การสอน การปราศรัยหรือพูดจูงใจ จะเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างสบายเพราะมี ความจำเรื่องคำได้ดี สามารถนึกย้อนหลังได้ และมีความสามารถเข้าใจ และจัดการ โครงสร้างประโยคได้

2. ด้านตรรกศาสตร์ / คณิตศาสตร์ (Mathematical/ Logical Intelligence)

ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับตรรกะ นามธรรม การใช้เหตุผลและตัวเลข คนที่มีปัญญาด้านนี้มักจะเก่ง คณิตศาสตร์ หมากกรุก การ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับตัวเลขและตรรกะ คำนิยามที่ ถูกต้องตั้งอยู่บนการเน้นย้ำบนความสามารถทางคณิตศาสตร์แบบเดิม ความสามารถในการใช้เหตุผล การ จดจำรูปแบบนามธรรม การหาความจริงและการคิดอย่างวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการคำนวณที่ ซับซ้อน สามารถนำมาเทียบเคียงกับมโนทัศน์เรื่องปัญญาแบบเดิมหรือ

3. ด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence)

ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการตัดสีนภาพและพื้นที่ ผู้ที่มีปัญญาด้านนี้จะเป็นคนที่ใช้สายตา และ วิเคราะห์วัตถุในมโนภาพได้ดี ผู้ที่มีปัญญาทางพื้นที่มักมีประสิทธิภาพในการแก้ปริศนาได้ดี พวกเขามี ความจำทางสายตาที่ดีและ โน้มเอียงไปในทางศิลปิน และมักมีสัมผัสเรื่องทิศทางได้ดีรวมถึงอาจมีเรื่องการ ประสานงานระหว่างมือ และตาที่ดีด้วย ซึ่งจะเหมือนกับลักษณะที่เห็น ในกลุ่มปัญญาด้านการเคลื่อนไหว ดู เหมือนว่ามีความใกล้เคียงกันอย่างสูงระหว่างปัญญาด้านพื้นที่ และปัญญาด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเท่ากับว่า ปัญญาทั้งสองชนิดนี้ไม่ได้เป็นอิสระต่อกัน เนื่องจากการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เกี่ยวข้องกับการจัดการ สัญลักษณ์ จำนวน และปัญญาด้านพื้นที่ก็มีลักษณะเดียวกันด้วย

4. ด้านการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence)

ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางร่างกายและจิตวิทยา ตามทฤษฎีผู้ที่มีปัญญาด้านการ เคลื่อนไหวของร่างกายจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ เช่น การยืนขึ้นและเดิน ไปรอบๆ และมักจะเก่งในกิจกรรมทางร่างกายเช่น กีฬา หรือเต้นรำ พวกเขาอาจจะชอบการละครหรือการ แสดง โดยทั่วไปมักถนัดการสร้างหรือทำบางสิ่ง มักจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยใช้ร่างกาย มากกว่าแค่อ่านหรือ ฟัง ผู้ที่มีความสามารถเช่นนี้มักจะใช้สิ่งที่เรียกว่า ความทรงจำจากกล้ามเนื้อ คือ พวกเขาจะจำสิ่งต่างๆผ่าน ร่างกายเช่นการจำถ้อยคำหรือรูป

5. ด้านดนตรี (Musical Intelligence)

ขอบเขตของ ปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับจังหวะ ดนตรี และการได้ยิน ผู้ที่มีปัญญาทางดนตรีและจังหวะสูง จะแสดงความสามารถในการสัมผัสทางเสียง จังหวะ ระดับเสียง และดนตรีได้ดีกว่าพวกเขาแม้จะมีช่วงเสียงที่ดี หรือแม้แต่ช่วงเสียงที่สมบูรณ์ สามารถร้องเพลง เล่นดนตรี และแต่งเพลงได้ เนื่องจากมีองค์ประกอบทางเสียงมาประกอบกับปัญญาด้านนี้ ผู้ที่มีปัญญานี้มักจะเรียน ได้ดีที่สุดผ่านการฟัง นอกจากนี้ยังใช้เพลงหรือจังหวะเพื่อเรียนและจดจำข้อมูลเสมอๆ และอาจทำงาน ได้ดีที่สุดด้วยการมีดนตรีเป็นพื้นภูมิ

6. ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence)

ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทฤษฎีผู้ที่มีปัญญา ทางการปฏิสัมพันธ์สูงมี แนวโน้มเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก ลักษณะนิสัยตามการสัมผัสถึงอารมณ์ ความรู้สึก ภาวะจิตใจ แรงจูงใจของผู้อื่น สามารถร่วมมือร่วมมือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของทีมให้ ได้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเอาใจใส่ผู้อื่นได้ง่าย เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ปกติเรียนรู้ ได้ดีที่สุดผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบการ ได้อภิปรายถกเถียง

7. ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)

ขอบ เขตของปัญญาด้านนี้จะเกี่ยวกับความสามารถในการใคร่ครวญและวิเคราะห์ตนเอง คนที่มีปัญญา ประเภทนี้มักเป็นคนเก็บตัวและชอบทำงานคนเดียว เป็นคนระวังตัวสูง สามารถเข้าใจอารมณ์ เป้าหมาย และแรงจูงใจของตนเองได้ มักมีความเกี่ยวข้องกับการแสวงหาทางความคิด เช่น ปรัชญา จะเรียนรู้ ได้ดีที่สุดเมื่อ รับผิดชอบทำให้จดจ่อสิ่งที่ตนสนใจ มีระดับการเป็นผู้พอใจในความเป็นเลิศสูงเนื่องมาจากปัญญาของ

8. ด้านธรรมชาติ (Naturist Intelligence)

ขอบเขต ของปัญญาด้านนี้เกี่ยวกับการเข้าใจลึกซึ้งเรื่องธรรมชาติ การดูแล และเชื่อมโยงข้อมูลกับ สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติของผู้นั้น ผู้ที่มีปัญญานี้มักจะกล่าวได้ว่ามีความอ่อนไหวต่อธรรมชาติ และสถานที่ที่ ตนอยู่ ความสามารถที่จะดูแลบางสิ่ง และเอาใจใส่ ฝึกสัตว์ให้เชื่อง และสัมพันธ์กับสัตว์ได้ดีกว่า ทั้งยัง สามารถสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงในอากาศ หรือความแปรปรวนทั่วไปในสิ่งรอบตัวได้ การจดจำและจัด กลุ่มสิ่งของเป็นสิ่งหลักของผู้มีปัญญาเข้าใจธรรมชาติ พวกเขาจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่กับความรู้ ที่มีมาก่อนหน้านั้นเพื่อจะ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ที่แท้จริง นักธรรมชาติวิทยา เรียน ได้ดีที่สุดเมื่อสิ่งนั้นๆเกี่ยวกับการ รวบรวม และการวิเคราะห์ หรือเกี่ยวพันกับบางสิ่งที่สะกดตาอย่างยิ่งในธรรมชาติ ผู้เรียนแนวธรรมชาติจะ สนใจเรียนมากขึ้นเมื่ออยู่นอกสถานที่หรือด้วยการ เคลื่อนไหว

๑๐. กระบวนการนำนวัตกรรมไปใช้

๑. จัดทำกิจกรรมสื่อการสอนโดยใช้นวัตกรรมบนโดลิง เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนที่ และเสริมสร้างสมรรถภาพ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑- ๓

๒. จัดกิจกรรมพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเคลื่อนที่ และเสริมสร้างสมรรถภาพ ในช่วงชั่วโมงเรียนโดยใช้กระบวนการพหุปัญญา และประเมินผลการเรียนรู้

๓. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน

๔. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมประกอบการสอน

๕. วัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑๑.๑ เชิงปริมาณ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) ร้อยละ ๘๐ ที่เรียนมีผลการพัฒนาด้านร่างกาย มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ร้อยละ ๘๐

๑๑.๒ เชิงคุณภาพ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนที่ และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีเจตคติที่การเรียนพลศึกษา และมีผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น

๑๒. บทเรียนที่ได้รับ

จากการพัฒนานวัตกรรม เคลื่อนที่ และเสริมสร้างสมรรถภาพ โดยใช้กระบวนการพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมทักษะการเคลื่อนที่ แล้เสริมสร้างสมรรถภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ โรงเรียนบ้านหนองไหล(พุทธเพิ่มวัฒนราษฎร์) พบว่า นักเรียนเข้าใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีเจตคติที่การเรียนวิชาพลศึกษามากขึ้น

๑๓. เงื่อนไขความสำเร็จ

นวัตกรรม เป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีประสิทธิภาพในการเรียน มีความยืดหยุ่น

ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมและให้คำปรึกษา สนับสนุนสื่อการเรียนการสอนให้ครูอย่างเต็มที่

ครูผู้สอน ครูทุ่มเทในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ พัฒนาสร้างสรรค์สื่อนวัตกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ผู้เรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนการสอน

๑๔. รูปภาพกิจกรรม

